

عنوان: در مورد سلامت پرده گوش بیشتر بدانیم !

تهیه و تدوین: گروه علمی مرکز تخصصی نیوشا

سال انتشار: ۱۳۹۳

تهران - انتهای خیابان امام خمینی (سیه غربی)
نرسیده به بزرگراه یادگار امام - پلاک ۱۳۸۶
تلفن: ۶۰-۶۶۸۴۵۹۵۹ تلفکس: ۶۶۸۳۰۴۰۹

پرده گوش لایه غشایی نازک و مخروطی شکلی است که مجرای گوش خارجی را از فضای گوش میانی جدا می کند و وظیفه آن انتقال صدا از هوا به استخوانچه های گوش میانی است. استخوانچه های گوش میانی که در پشت پرده گوش قرار گرفته اند، صدای دریافتی از پرده را به حلزون گوش منتقل می کنند و بدین طریق شنوایی امکان پذیر می شود. بنابراین در صورت آسیب رسیدن به پرده گوش، شنوایی شما دستخوش آسیب خواهد شد.

پارگی یا سوراخ شدن پرده گوش، اصلی ترین نوع آسیب محسوب شده و در نتیجه عوامل متعددی رخ می دهد. از جمله این علل می توان به عفونت گوش، تغییرات ناگهانی فشار هوا، صداهای بلند، ضربه ها و صدمات فیزیکی اشاره نمود. عفونت گوش میانی یکی از علل شایع پارگی پرده گوش به خصوص در کودکان است. به دنبال عفونت گوش، تجمع مایع در پشت پرده می تواند فشار قابل ملاحظه ای به پرده گوش وارد کرده و نهایتاً منجر به پارگی یا شکاف پرده شود. تغییرات ناگهانی فشار هوا در فعالیت هایی مانند غواصی، پرواز با هواپیما (خصوصاً در حالت سرماخوردگی) و رانندگی در ارتفاعات زیاد می تواند موجب پارگی پرده گوش شود. قرارگیری در معرض صداهای بلند مانند صدای انفجار، هرگونه ضربه به سر و نواحی اطراف گوش، و همچنین فرو بردن اجسام نوک تیز یا گوش پاکن ها را نیز می توان از علل عمده سوراخ شدن یا پارگی پرده گوش به شمار آورد.

اصلی ترین نشانه پارگی پرده گوش احساس دردی تیز است که با کیفیتی متفاوت در افراد مختلف رخ می دهد. در برخی درد شدید است، می تواند در کل روز دوام داشته یا به شدت آن کاسته یا افزوده گردد. معمولاً اگر پارگی پرده بدنبال عفونت گوش رخ دهد، با خارج شدن چرک (آبکی یا خونی) درد برطرف خواهد شد. علاوه بر این، ممکن است کم شنوایی (به درجات مختلف) و وزوز گوش نیز توسط فرد مبتلا احساس گردد. در صورت پارگی شدید پرده گوش نشانه های دیگری مانند گیجی یا ضعف عضلات صورت نیز دیده می شود.

در بیش از ۸۰ درصد موارد، پارگی یا سوراخ شدن پرده گوش چندان جدی نیست و خودبخود طی چهار الی هشت هفته برطرف می شود. اما گاهی لازم است برای برطرف نمودن درد، احتمال عفونت و کم شنوایی، مداخلات درمانی صورت گیرد. در منزل می توان درد گوش را با کمپرس گرم و خشک گوش کاهش داد. مداخلات ویژه پزشکی نیز شامل تجویز آنتی بیوتیک ها به منظور کنترل عفونت قبلی یا جلوگیری از بروز عفونت جدید و روش های مختلف ترمیم پرده گوش (از جمله جراحی تمپانوپلاستی) برای بهبود وضعیت شنوایی است. در برخی موارد، ممکن است سوراخی ریز برای همیشه در پرده گوش باقی بماند اما هیچ نشانه ای ایجاد نکرده و نیازی به درمان نیز نداشته باشد.

افرادی که دچار پارگی پرده گوش شده اند می بایست تا حد امکان از دمیدن باد به درون گوش پرهیز نموده و گوش های خود را خشک نگه دارند. به هنگام حمام می توان گوش ها را با پنبه یا قالب ضد آب پوشانید تا آب به درون مجرای گوش نفوذ نکند. از شنا کردن نیز تا رفع کامل پارگی و جوش خوردن پرده گوش می بایست پرهیز گردد.

برای پیشگیری از پارگی یا سوراخ شدن پرده گوش به سادگی می توانید از گوشتان محافظت کنید. از فرو بردن اجسام نوک تیز و گوش پاکن ها در مجرای گوش به جد پرهیز کنید. در صورتی که سرما خورده اید یا دچار عفونت های دستگاه تنفس فوقانی هستید، از صعود به ارتفاعات یا پرواز با هواپیما اجتناب کنید. عفونت گوش (خصوصاً در کودکان) را جدی گرفته و به پزشک متخصص مراجعه نمائید. از قرارگرفتن در معرض صداهای بلند مانند انفجار ترقه اجتناب کنید.